

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 228. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263554448/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- [232] Den Løve strax derpaa udjagter uden møde,
 Ofvr Bierg oc dyben Dal, sin Læge klog at føde:
 Men der det vilde Huus, den Kost som Løven hente,
 Blef Slaven til fortred, den ham ej længer tiende,
 Hand siger gode Nat, gik hvort ham Soolen leided',
 Oc hand, ved en Soldat (*n*) til Rom blef ud-forspeided
 Oc til sin Herre fardt: Ej naade var paa ferre,
 Ham skulde vilde Diur spectakels viis fortære.
 Bloodtøstig *Læstrygon*, (*o*) det Spil Gud ej behager,
 Du saa med Øjen-lyst dit Folk af dage tager.
 Det træd du self fordrefst af bloodig Haand udgifver
 Til et forferligt Diur, at det ham Stycke-rifver.
 Den Løve stoor af Mact, den Tiger klog i Striide,
 Den *Africs Leopard* oc Norske Bjørn U-bliide,
 I Grumhed gaar du for, oc straffer vden Maade,
 Du skulde Sindet gridsk, oc Sindet dig ej raade,
 Da blant de Beester grumm' ham sonder slet at sliide,
 En Løve slippis ud, opfangen nylig tiide:
 Der den blef fangen var, den krumde sig som Bue,
 Hvert Øje brendte frem som Hødklar-liuse Lue,
 Frimodig træder fort, opmuntrer Mood det stoore,
 Slaer med sin loden Stært, nu op, nu ned mod joore.
 Nød-tvungen der imod, half-død oc mact-les skruiider
 Det død-fordømte træd, ned-kuæler samme Tiider
 For Gud væmodelig, bad ej om tiimlig Liifve,
 Men at hans arme Siæl hos Gud maatt' ævig blifve.
- [233] Der Beestet nu fremteen at fremme bloodig ville,
 Blef for foods i sin gang betænklig standen stille,
 Besaac den bleege Slav, befant med stor bevæge,
 At hand var samme Mand som var tilforn' hans Læge:
 Strax ændred' hand sit blod, sit Siæl til milhed vender,
 Hand saae ham venlig an, oc slicker paa hans Hænder.
 Ved dette Venskab stoort, det Liif som nær var Ende,
 Fra døde vactes op, en Ven den anden kende,
Andradus Ansiet-bleeg, siin' Hænder liige maade,

(*n*) *Handorph.*
Theatr. hist.
exempl. 4. pæ-
cept. de gratit.
betuarum.
 (*o*) Tyrann, een
 Folk-øder af
 det slags som
 boer yderst i
 Italien, &c.
Phn. lib. VII.
Cep. 2.